

Van huidige stand van zaken tot weer dobberen

Correspondent te Faro

De werkzaamheden aan de Zeezwaluw vorderen gestaag. De boot is helemaal kaal zoals de correspondent begin december al liet weten. De bemanning wil graag weten "hoe droog" de romp is na 12 jaar bijna continu in het zilte nat te hebben gelegen.

De Zeezwaluw heeft in die periode slechts 3 keer 4 weken op de kant gestaan voor onderhoud. Om te kunnen meten wordt een special voor polyester geschikte vochtmeter aangeschaft. Tenslotte is meten weten, nietwaar? Om de 3 dagen worden de 50 gemarkeerde punten gemeten. De gegevens van 10mm en 25mm worden in een Excel bestand ingevoerd zodat in de grafieken het droogproces inzichtelijk wordt.

De bemanning kan nu (wetenschappelijk onderbouwd) bepalen op welk moment de opbouw van het verfsysteem kan beginnen. Deze droogperiode wordt gebruikt om de vele benodigheden en "hebbedingen" te bestellen via het internet.

Het [Duitse SVB](#) blijkt "het internet watersport bedrijf" bij uitstek te zijn, qua assortiment en gunstige vervoersregeling binnen Europa. De vele orders naar SVB vliegen de deur uit en binnen 1 week na een bestelling wordt het al op de werf afgeleverd.

De kluswerkzaamheden liggen ook niet stil. Een kleine speling in het roer wordt verholpen terwijl de roerkoning van nieuw vetkoord wordt voorzien. Voor de vervanging van het vetkoord, moet echter de hele bakskist leeggemaakt worden om het stuurkwadrant onder de kuipvloer tussen BB- en SB-bakskist te bereiken. Riens verdwijnt dagen achtereen met zware gereedschappen en WD40 helemaal in de bakskist. De afdichting van de roerkoning is alleen bereikbaar door de voeten omhoog te schuiven in het oplopende achterschip en dan met het hoofd naar beneden de oude rakker te pakken te nemen. Aan de hand van de geluiden die uit de bakskist kwamen heeft de bemanning deze exercitie als "grom-Yoga" bestempeld. Uiteindelijk komen alle, ruim 30-jaar oude, bouten, moeren en wartels los en is het leed weer snel vergeten wanneer de boel uiteindelijk weer gemonteerd is.

De nieuwe binnen marifoon met een inplug-buitenmodule wordt geplaatst nadat de oude is verwijderd. Tussen de bedrijven door wordt uitgezocht hoe het zit met satelliet telefoons, hun bereik, hoe ze via de laptop het weer (Gribfiles) en e-mail binnen kunnen halen, waar het speeltje gekocht kan worden, hoe de service is en uiteraard wat het geheel kost.

Intussen is de Iridium Satphone 9555 met toebehoren uit de UK gearriveerd, programma's geïnstalleerd op 2 laptops en de werking uitgeprobeerd. Het apparaat beantwoordt aan alle verwachtingen en daar is de bemanning heel erg blij mee.

Aan dek is de gebruikelijke Sikaflex naden reparatie weer in volle gang afgewisseld met het epoxy-en van de romp daar waar nodig. De blauwe band net boven de waterlijn is aangebracht evenals een dunne witte band als afscheiding met de toekomstige blauwe antifouling.

De komende week wordt de romp met epoxyplamuur behandeld en kan er geschuurd worden. Daarna kan de opbouw van het verfsysteem beginnen. Het is dus een kwestie van droge dagen ter beschikking hebben om alle lagen verf aan te brengen. De bemanning is zeer tevreden met alle gedane verbeteringen, reparaties en het gewone onderhoud maar staat nu echt te trappelen om de nieuwe zeilpakken binnenkort uit te proberen.

Onderwaterschip gereed

OP 12 maart krijgt de correspondent het verlossende bericht van de Zeezwaluw bemanning. Het project "onderwaterschip" is eindelijk afgerond.

Het aanbrengen van de 9 lagen Gelshield, afwisselend grijs en groen en de 3 lagen blauwe antifouling kostte meer tijd dan geschat. Het weer, de zomergriep en de 8 ondersteunende poten zorgden voor de nodige vertraging. Intussen ziet het onderwaterschip van de Zeezwaluw er weer pico-bello uit. Mooi blauw, daarboven een smalle witte band gevolgd door een brede blauwe band. Alles ziet er strak en glimmend uit. Zou er weer jaren tegen moeten kunnen volgens de bemanning.

Om het hele proces met weinig woorden te beschrijven is lastig, daarom nu een fotocollage van "net uit het water tot de afronding".

Ook een detailfoto van het roer geeft goed weer hoe mooi de facelift gelukt is.

Volgende week woensdag op 18 maart, eis en weder dienende, gaat de Zeezwaluw weer te water. Net buiten Faro op de ankerplaats zijn dan nog 2 dagen nodig om alles in gereedheid te brengen voor de trip naar Las Palmas op Gran Canaria.

Weer dobberen

Het is na 6 maanden hard werken, eindelijk gelukt om de Zeezwaluw van de kant in het zilte nat te laten zakken. Echter niet op woensdag 18 maart zoals gepland. Op de dag van de te waterlating werd een diepe depressie boven het zuiden van Portugal voorspeld.

Harde vlagerige wind, regen en onweer zouden de te waterlating dan begeleiden. Aangezien de bemanning dat niet echt zag zitten, werd met Bruce overeengekomen om pas maandag 23 maart

om 4 uur in de middag te water te gaan. Die ruimte in de tijdsplanning was mogelijk doordat er bij nieuwe maan gedurende 6 dagen een "rijzing" van meer dan 3m was, bij hoogwater. Wanneer de Zeezwaluw dan door het krappe en ondiepe vaargeultje moest worden geloodst zou er nog 1 m water onder de net nieuw geschilderde kiel blijven staan, perfect dus!

De correspondent was uiteraard uitgenodigd voor dit heuglijke feit. Helaas had hij de camera niet bedrijfsklaar liggen en kon geen fotoverslag van het evenement verzorgen. Een geluk bij een ongeluk wilde dat mede-zeiler, Dick Westendorp, uitgebreid foto's aan het maken was. Het zijn dan ook Dick's foto's die dit verslag opleuken.

De Zeezwaluw weer drijvend in het kommetje onder de lift

Op de dag van de tewaterlating, waaiden het echter weer redelijk hard, 15-20 kn. Eénmaal uit de travellift moest de Zeezwaluw in het kommetje nog een uurtje wachten. Baba, een Franse zeilboot ging ook te water die dag. Aangezien de Baba net als de Zeezwaluw een diepgang van meer dan 2 meter heeft, moesten de twee schepen snel na elkaar, rond hoogwater te water om daarna snel door Bruce naar de diepe vaargeul te worden geloodst.

Uiteraard was de dubbele tewaterlating hét evenement van de werf-dag en veel bewoners kwamen even een kijkje nemen en/of afscheid nemen van de bemanningen die 6 maanden lang hun medebewoners op de werf waren geweest.

De beide schepen volgden het kleine loodsbootje met Bruce tot boei 23 waarna ze achter elkaar aan varende uit het zicht van de werf verdwijnen richting Culatra. Om 18.30 valt het anker vlak bij het haventje van Culatra waar 25 kn wind staat. De Zeezwaluw ligt weer op haar "eigen" plek en de bemanning geniet, tijdens het ondergaan van de zon van hun drankje in de kuip.

—/—